

cultura, avui

Cartells, pintura i mobles s'exposen al Palau Robert

Eina mostra els seus 20 anys d'avantguarda en el món del disseny

BARCELONA — L'escola d'art i disseny Eina commemora, a partir d'avui, els seus vint anys d'existència amb una macroexposició al Palau Robert que, amb el títol *Eina, vint anys d'avantguarda 1967-1987*, mostrarà l'evolució d'aquesta escola d'ençà del seu naixement. A més de la inauguració de l'exposició es presentarà un llibre, escrit pel pintor i escriptor Albert Ràfols Casamada, que inclou la història completa d'Eina, i s'ha programat també un cicle de conferències al Palau Macaya, que amb el títol *Barcelona / Hermenéutica / Disseny*, reunirà arquitectes, filòsofs i teòrics com Oriol Bohigas; Eugenio Trias, Gillo Dorfles i Juan Manuel Bonet.

L'exposició consta d'una vintena d'espais on hi ha representades les tendències i moviments formals que han significat alguna cosa en la història d'Eina i del món del disseny en general. Cartells, un supercollage, pintura, mobles, dissenys, etc. són el material base de la mostra. Una *tira informativa*, que travessa de punta a punta el Palau Robert, posa en relleu alguns dels moments àlgids de la vida de l'escola mitjançant fotografies, escrits, dibuixos i retalls de diaris. El recorregut de l'exposició, gairebé nostàlgic, ens permet veure com eren i com treballaven fa uns quants anys alguns artistes que van passar per Eina, com Carlos Pazos, Xavier Olivé, Federico Correa o Hernández Pijuan.

Segons Albert Ràfols Casamada, que va ser director durant disset anys de l'escola, «fa molta il·lusió veure que els alumnes han arribat molt amunt». En el llibre que ha escrit amb motiu de la commemoració, Ràfols ha recollit apunts biogràfics i reproduccions d'obres de 76 d'aquests alumnes i, fent una incursió en la memòria, ha escrit unes *Notes per a una història d'Eina*. Toni Marí i Jesús Clarà han estat els encarregats d'aportar al llibre un acurat estudi cronològic.

Classes al Palau Robert

El desig d'Eina, a l'hora de celebrar aquests vint anys, ha estat poder reunir la major quantitat possible d'ex-alumnes. Així, s'ha aconseguit que el pintor Carlos Pazos faci un muntatge sobre l'art conceptual i que Frederic Correa tingui un espai al Palau Robert per mostrar les seves idees sobre interiorisme.

Però la recuperació d'ex-alumnes convertits ara en professionals de prestigi no s'acaba aquí, ja que el Palau Robert es convertirà també en aula,

on alguns d'aquests ex-alumnes impartiran classes durant el mes d'octubre. Dibuix, pintura, còmics, història, interiorisme, fotografia i disseny gràfic arribaran de la mà de pintors com Artigau, Hernández Pijuan, Ràfols Casamada i Guinovart; dissenyadors com Josep Alemany, Claret Serrahima, i Josep Maria Mir; el fotògraf Manel Escusa; i els dibuixants Montesol, Perei i Cesc.

Hi haurà també un espai per a les classes de redacció, que impartirà el periodista Ramon Barnils; de cuina, amb l'especialista Llorenç Torrado; i d'art i poètica, amb el poeta Vicenç Altaió. La inauguració del curs 87-88 es farà al mateix Palau Robert el dia 8 d'octubre amb la presència de l'arquitecte Oriol Bohigas.

Es recull pas per pas tota l'evolució de l'escola des del seu naixement

A la dreta, la torre modernista de Vallvidrera, seu de l'escola des de fa vint anys. A sota, el pintor Albert Ràfols Casamada, un dels impulsors d'Eina

L'esperit de la Bauhaus en una torre de Vallvidrera

BARCELONA — «L'escola va néixer en el moment que ho havia de fer, ja que hi havia una mancança d'escoles obertes a totes les tendències amb serietat i entusiasme. Crec que una escola com Eina està totalment vigent.» Amb aquestes paraules, Albert Ràfols Casamada fa un balanç de la història de l'escola d'ençà del seu naixement l'any 1967. Un dels objectius de l'escola era fomentar la col·laboració entre els creadors i, segons Miquel Espinet, l'actual director, «es tenia molt en compte l'esperit de la Bauhaus, en el qual s'ajuntaven moltes disciplines per aconseguir una major amplitud de mires».

Eina va néixer de l'escissió de l'escola Elisava, quan aquesta pertanyia al Centre de Influència Catòlica Femenina, a causa de certes desavinences que van provocar la renúncia de més d'un noranta per cent del professorat. Aquest professorat va decidir establir-se pel seu compte i, segons afirma Miquel Espinet, «l'objectiu d'obrir camí i anar sempre per davant encara està vigent». Eina es va instal·lar en una torre modernista de Vallvidrera, i va subsistir amb aportacions econòmiques a títol individual i les quotes de l'alumnat.

El desaparegut Alexandre Cirici va ser un dels impulsors de l'escola juntament amb Albert Ràfols i Federico Correa. Ràfols remarca també un dels trets definitoris de l'escola com és l'extraordinària fidelitat dels ex-alumnes, i explica que la gran importància que ha adquirit el món del disseny fa que «els alumnes s'hi endinsin i ho entenguin més».

Actualment, Eina ha eixamplat el seu horitzó oferint cursos de doctorat per a arquitectes i es planteja, a la llarga, un canvi de local, a causa de la falta d'espai i a l'elevat nombre d'alumnes.

Ja ha sortit

- Coll i Alentorn, el deure complert.
- Madeira: l'illa del Tresor.

- Un català va pagar el primer viatge de Colom a les Amèriques.
- Barcelona pagarà més impostos que les ciutats espanyoles.

Llegiu-la!